Quelle: http://manuscripta.at/?ID=818
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

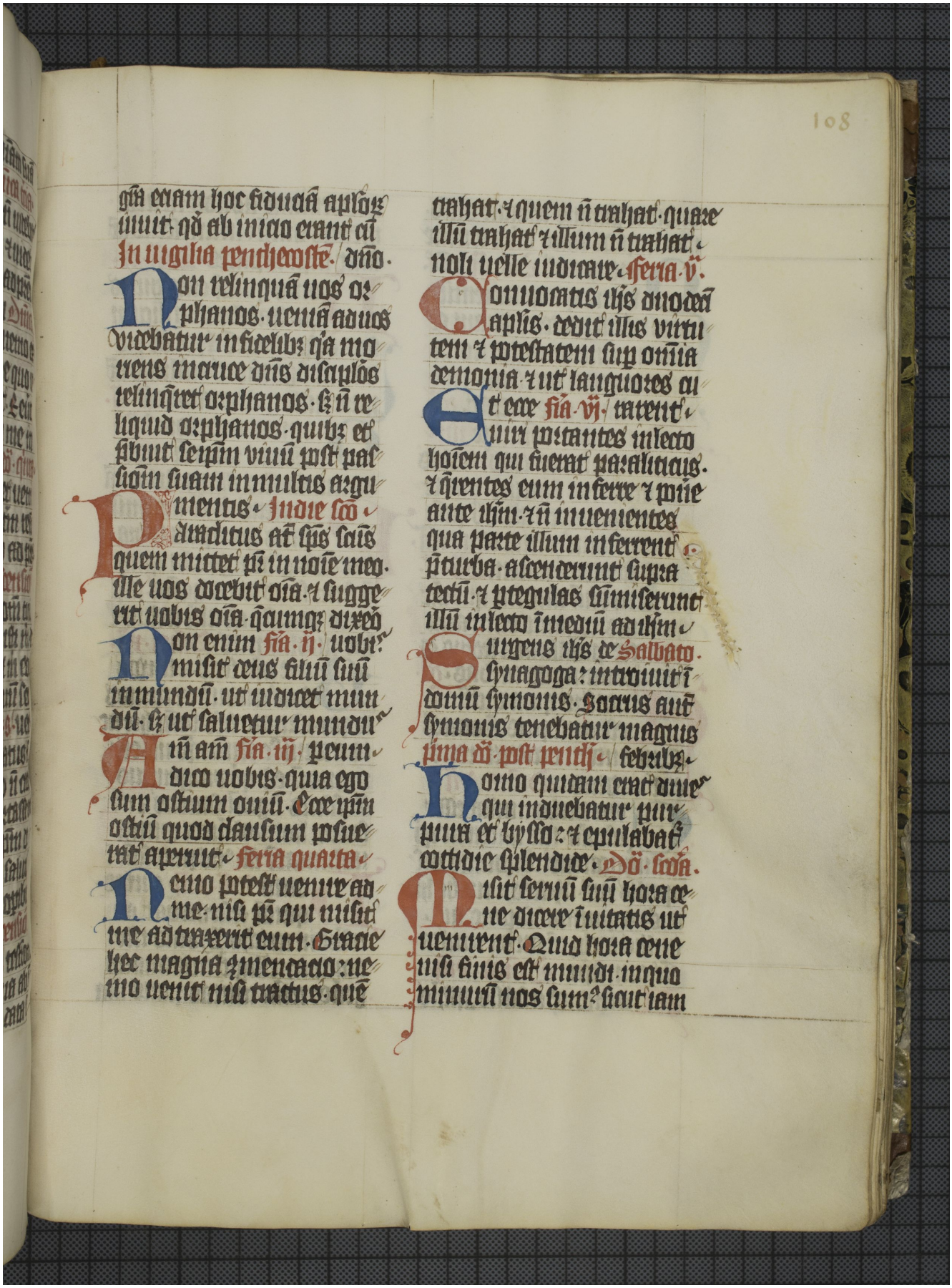

gia etiam hoc studuerat apl̃os
illuit. qd̃ ab initio erant eī
In uigilia pentecostē. dñ.
Non relinquā uos or
phanos. uenio ad uos
videbatur in fidelib; qa mo
riens mauce dñs discipl̃os
relinq̃ret orphanos. sc̃ ñ re
liquid orphanos. quib; et
fibuit seipm̃ uiuū post pas
sionē suam in multis argu
mentis. Indie scō
Adiutorius at̃ sp̃s sanc̃
quem mittet pr̃ in noīe meo.
ille uos docebit oia. et suggere
t uobis oia. qcunq; dixerō
Non enim fia. ij. uobis
misit deus filiū suū
in mundū. ut iudicet mun
dū. sed ut saluetur mundus
Amē amē fia. iij. Pe dico uobis. quia ego
sum ostium omiū. Ecce ipm̃
ostiū quod clausum posse
rat aperuit. Feria quarta
Nemo potest uenire ad
me. nisi pr̃ qui misit
me adtraxerit eum. Gracie
hec magna ꝗmendacio: ne
mo uenit nisi tractus. quē
trahat. et quem ñ trahat. quare
illū trahat et illum ñ trahat.
noli uelle iudicare. Feria. v.
Conuocatis ihs duodecim
apl̃is. dedit illis virtu
tem et potestatem sup omnia
demonia. et ut languores cu
Et ecce fia. vj. tatent.
Ecce uirtantes in lecto
hoīem qui erat paralyticus.
et qrentes eum inferre et ponere
ante ihsm. et ñ inuenientes
qua parte illum inferrent.
p̃ turba. ascenderunt supra
tectū. et p̃ tegulas sūmiserunt
illū in lecto īmediū ad ihsm.
Surgens ihs de Sabbato.
synagoga: introiuit ī
domū symonis. Socrus aut̃
symonis tenebatur magnis
p̃ima dō. post pentē. febribus.
Homo quidam erat diues
qui induebatur pur
pura et bysso: et epulabat
cotidie splendide. Dō. secda.
Misit seruū suū hora cē
ne dicere īuitatis ut
uenirent. Quia hora cene
nisi finis est mundi. in quo
minuti nos sum. sicut iam